

Chuyện Cũ Chuyện Mới

Các bạn thân mến,

Tui ra cho tui đề tài nói về “Cô Vít Cờ Rô Nà””, tui chia bài làm ba phần: mở đầu, thân bài và kết luận.

Phần I. Mở bài: (kiểu vòng vo tam quốc). “Biết rồi! Khổ lắm! Nói mãi...!”. Tui sợ 6 chữ này lắm! Nếu tui nói hay viết một điều gì ra mà có người tặng cho tui 6 chữ kể trên thì tui cũng buồn lắm! Tức là thiên hạ cho tui là người “lải nhải” cứ nói lui nói tới chừng ấy chuyện khiến họ mệt hai cái lỗ nhĩ khi nghe hoặc mệt hai con mắt khi đọc. Đúng ra là chuyện “cô vít cô veo” cũng là chuyện cũ mèm rồi, nó xuất hiện từ đầu năm 2020 và ai cũng thừa biết nó ra đi từ thành phố có tên Vũ Hán của Tàu khựa. Nó vượt trùng dương núi non sông hồ bằng máy bay, xe cộ, tàu bè và kể cả chạy bộ với một sứ mệnh được giao là đã vật toi mạng 5 - 6 triệu người trên toàn thế giới và hiện tại, sau gần hai năm, nó vẫn là thảm họa của cả nhân loại... Cá nhân tui coi đó là một “kỳ công” giết người của mấy “chú ba...tàu” ở thế kỷ 21 này. Cái con ở tuổi 19 gọi là Cô Vít 19 hay Cô Vít Cờ Rô Nà gì đó – theo tui – đúng là thứ vũ khí sinh học giết người một cách thầm lặng vì nó không phát ra tiếng như tiếng bom đạn, hỏa tiễn...y chang như lời của tên cựu bộ trưởng quốc phòng Tàu đã tuyên bố: “Muốn diệt được đế quốc Mỹ thì phải dùng vũ khí sinh học...”. Trì Hạo Điền chỉ ra như thế và Tàu khựa đã làm đúng như thế!

Phần II. Thân bài (kiểu cà khịa). Vào cái thời mà khắp năm châu đều

đứng với em Cô Vít Cờ Rô Nà thì có mấy quan ngại (nói theo kiểu xách mé dành cho loại bọ hung, gọi là quan bọ cũng OK) bên xứ “thiên đàng lộn ngược” cùng nhau khui “hồ tửu” ngâm lâu năm ở Ba Đình ra ăn mừng,

nâng gáo reo hò inh ỏi và ôm nhau

nhảy tưng tưng tự sướng. Đó là mùa xuân năm 2020 khi thiên hạ lẫn dùm ra chết vô số kể vì Cô Vít Cờ Rô Nà thì tại đất nước “thiên

đàng chống ngược” (chống ngược hay lộn ngược xem xem!) có quan bọ thái thú giỏi tiếng nước lạ Cờ Lờ Mờ Vờ ra rả ngày đêm tuyên bố “*chống dịch như chống giặc*”. Đã gần nửa thế kỷ hòa bình, có giặc nào để chống? Có chăng là giặc “tàu lạ” đã chiếm đất chiếm biển không cần nổ súng và chúng đã đánh cho tơi bời trên nhiều mặt trận khác: kinh tế, văn hóa, giáo dục...Nói thiệt nghe, sở dĩ em Cô Vít Cờ Rô Nà chưa quậy tung đàn em là vì chúng còn ra sức hủy diệt các nước tư bản trước đã. Vì vậy có quan bọ phó thái thú (gọi tắt là phó thú) họ Vũ, miệng đang nhai ngồm ngoàm miếng thị cày, tay cầm gáo đựng rượu “hồ tửu” la toáng lên: “*...Một trận chiến lịch sử. Toàn nước toàn dân Việt Nam hãy nhớ mốc 15 – 4 -2020 thế giới chịu thua nhưng chúng ta đã thắng, chiến thắng mốc lịch sử này rất quan trọng, cả thế giới đều phải kinh ngạc...*”. Có hình quan

phó thú kèm theo để bà con dễ nhận diện. Trong hình không thấy có nhai thịt chó và tay cầm gáo rượu. Tui phịa cho đỡ buồn đó thôi. Chuyện năm cũ là như vậy.

Đến mùa xuân năm nay đàn anh (Tàu khựa) mới thả Cô Vít Cờ Rô Nà qua các tỉnh “biên giới hữu nghị” rồi chúng tà tà đi “Từ Bắc Vô Nam” (nghe như câu hát của nhạc sĩ Trịnh Công Sơn vậy!) và đến Sài Gòn, dừng ở đó để viếng thăm cư dân các quận huyện nội ngoại thành để “chú phỉnh” (làm ơn nói lái dùm) phải liên tục ra nhiều chỉ thị và chỉ thị mới nhất mang số 16 ban hành vào đầu tháng bảy nhằm goánh nhau với địch: **phong tỏa toàn thành phố**. Định nghĩa hai chữ “phong tỏa” theo “Tự Điển Tiếng Việt” của nhà xuất bản Khoa Học Xã Hội ấn hành 1994 trang 636 thì như vầy: *“Vây một cảng, một thành phố, một vùng bờ biển hay cả nước bằng mọi phương tiện chiến tranh hoặc lực lượng quân sự để cô lập, cắt mọi đường liên lạc với ngoài”*. Đọc định nghĩa này khiến tui nhớ vào những năm còn goánh nhau vào thế kỷ hai mươi, Hải Phòng đã bị đế quốc Mỹ phong tỏa. Nay Mỹ đã cút, không ai dám phong tỏa nữa thì phe ta phong tỏa dân mình. Chưa phong tỏa cả nước nhưng lại phong tỏa một thành phố (Sài Gòn), không bằng lực lượng quân sự (lính tráng, xe tăng, tàu bò, súng ống...) mà bằng bọn bắt lương công an, dân phòng và các quan chức các cấp để buộc dân phải ở trong nhà, những ai thò đầu ra ngoài là bị thộp cổ ghi giấy phạt, rẻ là vài trăm ngàn, có lời qua tiếng lại là tăng lên vài triệu. Đi mua bó rau bị tóm, tổng lên xe về phường đóng phạt, đến nhà thuốc tây mua vài viên thuốc đau bụng bị tóm lên xe về phường đóng phạt. Mua ổ bánh mì cho người bệnh, tóm cổ lên xe về phường đóng phạt...lại còn lớn tiếng dạy cho người dân (không chừng dạy luôn cho cả thế giới loài người) biết là *“bánh mì là món ăn chứ không*

phải lương thực". Chính tai tui nghe mắt tui thấy đoạn video clip do đồng chí (bây giờ gọi là đồng bộ) phó phường Vĩnh Hòa ở thành phố Nha Trang quay hình và khoe cho bà con thiên hạ cùng biết. Có người thân ở Kiên Giang gửi một thùng rau cho bà con ở Sài Gòn bằng xe đò Phương Trang, bà con mừng, bà con hí hửng ra bến xe nhận hàng bèn bị hốt về phường phạt hai trăm ngàn. Lại có những vụ người ta hé cửa để nhìn ra ngoài cũng bị phạt luôn..khóc than cũng chẳng tha...Điệp khúc "bắt, chặn, giữ giấy tờ, giữ xe, tổng lên xe về phường (công an), đóng phạt là điệp khúc rất quen đang rất thịnh hành ở Sài Gòn...không một người dân nào lại không biết. Sắc mặt dân Sài Gòn đã chuyển sang màu xanh tái, sắc mặt của các quan bộ đã chuyển sang màu đỏ vì trong nhà đã chứa sẵn nhiều thức ăn, không cần phải lén lút để đi ra ngoài để mua. Thêm vào đó, ngân quỹ của phường, của quận, của thành phố đã gia tăng từ nguồn phạt nhân dân. Tuần đầu tiên gom bị được 6 tỷ, nay chắc đã nhảy lên hai con số rồi...

Kể chuyện phạt thì dài lắm...thôi bỏ qua, không kể nữa! Nhưng có điều là từ ngày chỉ thị 16 được thi hành thì quan chức họ ở Sài Gòn bắt buộc phải theo học một khóa huấn luyện cấp tốc đặc biệt gọi là khóa "kỹ thuật rình mò". Thành phần được tham dự khóa gồm có: công an, dân phòng, trưởng phó phường và một số bộ linh tinh khác. Cho nên, rất đúng với phần định nghĩa trên là *cắt mọi đường liên lạc với ngoài*. Bộ rình sẵn trong đêm tối canh khuya, canh me mấy anh chàng nhậu "cồn pha nước lạnh" (vì không ra khỏi nhà để mua được rượu, bia được) mà mò ra sau hè để trị bệnh "tiểu đường" là bị tóm ngay. Hy vọng "kỹ thuật rình mò" này là một "phát minh sáng tạo ưu việt" của nước Việt Nam Xã Ngãi cũng được

truyền bá khắp thế giới để cho thế giới “*phải kinh ngạc*” như lời quan bọ Vũ Đức Đam tuyên bố vào mùa xuân 2020.

Phần III. Kết luận: Để kết luận cho bài này, tui xin trích đoạn phát biểu của quan bọ (hung) tướng thú họ Phạm – là người có công rước tàu khựa vào Vân Đồn ở tỉnh Quảng Ninh. Theo đó, một trong 800 tờ báo lẽ phải là tờ Thanh Niên có đăng như sau: “*Ngoài các*

phương châm phòng chống dịch đã có, thủ tướng đề nghị nghiên cứu bổ sung phương châm kết hợp hài hòa, hợp lý, hiệu quả giữa truyền thống và hiện đại, giữa phân tán và tập trung. Thủ tướng lấy một số ví dụ như kết hợp tây y và đông y trong điều trị bệnh, kế thừa truyền thống của cha ông ta trong đánh giặc là vừa kết hợp chiến tranh hiện đại và bộ đội chủ lực

và chiến tranh du kích, chiến tranh nhân dân. Tinh thần là kết hợp sức mạnh tổng lực để kiểm soát, ngăn chặn, đẩy lùi dịch bệnh...”

Đọc đoạn trên tui không đành point final mà phải cò kè thêm vài câu nữa. Thật tình tui hoàn toàn không hiểu cách mà quan bọ chỉ thị cho nhân dân chống lại Cô Vít Cờ Rô Nà là gì! Chừng như quan bọ nhà ta đang ngồi trong hang Bác Bọ (đọc theo kiểu Làng Sen, Nghệ An) vạch kế hoạch để đánh nhau với gió.

“*Ngày 15 tháng tư – 2020 cả thế giới đều phải kinh ngạc*” như tuyên bố của quan bọ ho Vũ. Một lần nữa, cả thế giới sẽ phải kinh ngạc vì có quan bọ bé ở gần Cầu Xóm Bóng tuyên bố: “*bánh mì không phải lương thực*”.

Phong Châu

Ngày 22 tháng 7 - 2021